

[Niels Eriksen.]

drøfte, når ministerens lovforslag skal behandles. Men i anledning af hr. Svend Haugaards bemærkning om byfolks køb af jord, vil jeg dog gøre opmærksom på, at mit parti ønsker fri næring her i landet. Når sådanne køb har haft de uheldige følger, de på mange måder har, er det udelukkende et beskatningsspørgsmål, og det hører hjemme et andet sted end under landbrugslovgivningen.

Niels Ravn: Jeg er glad for, at hr. Chr. Rasmussen udøver — hvad skal vi kalde det — en slags konsulentvirksomhed med hensyn til ejendomspriserne over hele Sjælland. Jeg tror, jeg kan takke både på hr. Chr. R. Christensens og egne vegne for den bistand. Jeg vil bare gerne betro hr. Chr. Rasmussen, at i Sorø amt går det i hvert fald ikke med 8.000 pr. td. land, medmindre der er særlige beliggenhedsforhold eller liebhaveri med i billedet. Vi har i hvert fald indtil i dag kunnet holde prisen nede på omkring de 4.000 kr. pr. td. land, når det drejer sig om almindelig landbrugsjord, der fortsat skal udnyttes som sådan.

Hr. Svend Haugaard spurgte i anledning af min interesse for finansiering af brugene, om det drejede sig om de små eller de større brug. Dertil vil jeg gerne for det første sige, at det, der interesserer mig mest i spørgsmålet om finansiering, er de unge, det er generationsskiftet, det er dér, vi først og fremmest skal sætte ind. Jeg nævnte i mit første indlæg Dansk Landbrugs Realkreditfond som et institut, der efter min opfattelse i de fleste tilfælde har fundet det helt rigtige udgangspunkt, når man vurderer, om man skal finansiere eller ej. Dette institut tager i og for sig mere hensyn til brugerens og brugets status end til selve arealstørrelsen, og jeg synes, det er et rigtigt udgangspunkt.

Når hr. Svend Haugaard nu begynder at tale om arealgrænser og sætter 25-30 ha som en maksimumsgrænse for, hvor man skulle sætte ind, ja, så kunne vi måske blive enige om den grænse bare med omvendt fortegn. Sådan ligger det altså for vort vedkommende. Vi mener ikke, at man skulle begynde at finansiere, før vi var oppe i hvert fald i nærheden af de tal, som hr. Svend Haugaard her har nævnt.

Jeg har i og for sig kun en lille bemærkning til ministeren — jeg erkender, at det drejer sig om en detalje. Ministeren oplyste, at han ude i landet sagde, at de 50 mill. kr. alle sammen var statspenge. I fremsættelsen står der klart og tydeligt:

„50 mill. kr. til rådighed af jordfondens og statskassens midler“,

men jeg er glad, for, at vi har fået konstateret, at det alene er fra statskassens side, man skal stille de 50 mill. kr. til rådighed. Der er altså en fejl i fremsættelsen — måske er det en trykfejl, meningsforstyrrende er den i hvert fald.

Hr. Morten Lange interesserede sig for vor stilling dels til hovedlovforslaget, dels til dette lovforslag og var inde på, at vi ved det ene lovforslags behandling sagde, at vor stilling ville være afhængig af, hvad der skete med det andet lovforslag og omvendt. Nej, den er afhængig af, hvorledes sammenhængen bliver mellem begge lovforslag; de hænger jo sammen, de kan ikke adskilles, og bestemmelser i den ene lov fører os over i den anden. Vor endelige stilling er naturligvis afhængig af, hvorvidt man kan få love, der i sammenhæng opfylder de krav, vi må stille til en lovgivning på disse områder.

Morten Lange: Jeg vil gerne takke ministeren for hans bemærkninger om, hvortil midlerne til sammenlægning efter hans opfattelse fortsat skulle anvendes, nemlig, så vidt jeg forstod det, til brug af en overkommelig størrelse. Jeg forstår godt, det yderligere har irriteret hr. Niels Ravn, som formodentlig helst ville have de størst tænkelige brug støttet med offentlige midler; det undrer ikke nogen, men det kommer dog forhåbentlig ikke til at gå sådan.

Derimod er jeg stadig ikke så enig med ministeren i hans filosofi om, at der godt kan findes et eller andet jordstykke et sted langt fra den nærmeste ejendom, som kunne egne sig til et landbrug. Jeg er fortsat af den opfattelse, at vi i de meget tyndt befolkede egne meget nemt kan få ret store udgifter til transport af varerne til og fra de enkelte ejendomme, hvis vi fortsætter med en spredning. Jeg tror, en afrunding af det danske landbrugsareal ville spare mange penge i produktionen.

Jeg tror såmænd udmærket godt, hr. Niels Eriksen ved, at jeg kender baggrunden